

MEHURČKI

Cicibanus,
on je danes
Coprianus:
Coper, coper, hudi čar,
vsakemu iz lonca dar!

Najprej sonce!
Komu sonce?
Sonce Bogu:
iz njegovih zlatih rok
sije slava vseokrog.

Potle luna!
Komu luno?
Luno mami:
vsako noč bedi za nas,
z luno ji bo krajši čas.

Tretje — zemlja!
Komu zemljo?
Zemljo očki:
preoral jo bo, sejal,
bo pogače nam dajal.

* * *

KADAR SE CICIBAN JOČE

Ciciban se cmeri
za dve mili Jeri,
Hitro, hitro meh za smeh,
vleci ga po vseh koteh,
mêči ga ob tla, pod strop,
in ob steno, hop, hop, hop!
Pok! — se meh razpoči,
smeh iz njega skoči.

* * *

SLOVO

Kaj pravi ptica v zraku, kaj?
»Na nebu ni nikjer pregrajl!«
Dejala sta mi val in brod:
»Nihče ne vpraša me, odkod?«
Zapel je v meni tajen glas:
»Zakaj ne hodiš k svojim v vas?
Ne sme beseda kar naprej
svobodna preko vseh ti mej?
Saj koder govor naš je znan,
povsod doma je Ciciban...«
Po naši zemlji se ozrem,
zgrozim se in oči zaprem...

* * *

HI, HOP!

Hi, hop,
konjiček v kalop!
Kam pa, kam?
Ko bi vedel sam!
Čez savsko polje
po dobre volje,
čez Zidan most v Celje
po belo veselje,
malo čez Gorjance
po pečene jance,
v Celovec, Trbiž
po novec, drobiž,
a z drobižem v Trst, Gorico
po rožiče in medicu.

DVE UGANKI

Z glávo puha,
s srcem kuha,
z nogámi melje,
v Ljubljano nas pelje.

»Vla

Pod goró
kralj z vojskó;
prišel je čas —
misli na nas!

Kralj Matjaz